Convulsia unei supreme conștiințe

On Septembrie 30, 2013

Raționează și trăiește mereu în spiritul dialogului cu tine însuți, încât să asiguri dezvoltarea valorilor morale pozitive care nu fac dintr-un Sine o unitate a Multiplicității.

Totul capătă alt sens într-un sumbru univers paralel în care stăruie paradoxul, înlocuitor al inacceptabilului devenit parametru de tip referință în cazul unei ființe fără inimă, cu conștiința șubredă. Compromițătoare, rezultanta a două forțe concurente, a răului și a binelui, se transformă iremediabil într-o singură forță dominantă de sens contrar conștiinței curate care nu acceptă retrogradarea spre o treaptă inferioară.

Machiavelică, forța aceasta care se opune oricărui sentiment de omenie, oricărui principiu moral, oricărei reflecții nobile, susține actualizarea rapidă a elementelor de reacție în procesul de deformare a realității și a suportului mental. Fără nicio împotrivire, ea stimulează apariția unui dinamism total, dus la extrem. Mărește temperatura corpului la o anumită valoare, apoi rămâne oscilantă în jurul acestei valori, încordând musculatura și intensificând circulația sangvină.

Gândurile lui Hannibal Lecter nu emit semnale de avertizare, ci creează doar aparența unei normalități, a unei stări de sine stătătoare. El își găsește scăparea în tabăra oștirii sale, în simțurile, calitățile, imaginația, rațiunea și reflexele sale de scorpion care înțeapă subtil, dar mortal. Ar ucide fără milă orice ființă care stă în calea libertății lui, sau care încearcă să-i pătrundă mintea diabolică.

Leadership: Poți să-ți descoperi toate fațetele personalității tale în jurul unei viziuni extrasă din efectele eforturilor de a afla noi adevăruri despre tine însuți, încât să-ți schimbi total imaginea pe care o vezi despre tine?

Ciudat, Hannibal pare că trăiește într-o convulsie a concentrării intense asupra sinelui, reproiectând frecvent structura complexă a inteligenței minții sale, susținută de cablurile de alimentare continuă cu energii înalte. Am spune despre el că suferă de personalitate multiplă, un fel de experiență de apropiere de un Alter Ego dezumanizat, fiindcă mintea lui consumă trei feluri de imagini: o imagine a unui om fragil, o imagine a unei continue reconstruiri a sinelui, o imagine a unei persoane bolnave și o imagine a unei personalități supradotate.

El pare în anumite momente a fi prins sub puterea unei stări adverse, a unui gând nestăpânit, țâșnit din strânsura conștiinței asemenea unei torpile scăpate de sub control. Ai zice că raționează și trăiește în spiritul dialogului cu el însuși, cu entitatea definitorie a caracterului său. Care anulează întreg efortul și puterea spiritului de a conștientiza valorile pozitive. Aidoma unui automobil care gonește neregulamentar pe șosea, această entitate sumbră își concentrează câmpul de acțiune pe o axă necorespunzătoare reabilitării complete a infrastructurii morale.

Dar până și monstrul poate fi cuprins de spaima acelui simțământ groaznic, ascuțit ca un cuțit de ghilotină. Pare cumva dominat de licărul cald de lumină care încă persistă în conștiința lui, de cugetul viu care îl leagă de tot ceea ce mai este încă omenesc în el. Exteriorul se contopește cu interiorul, în care totul pare că evoluează într-o agonie continuă.

Oare când voi trăi în deplină împăcare cu mine însumi, cu conștiința împăcată a omului virtuos și curat, iubit de Dumnezeu?

Leadership: Te afli în contrast cu un Ego supus presiunilor din exterior, în corespondență cu o perspectivă despre viață care ia în calcul nevoia de definire a unei identități care se amestecă cu o altă identitate?

O complexă configurație a personalității omului, în raport cu leadershipul de calitate care beneficiază de avantajul apropierii de o zonă profundă, neexploatată la potențial maxim și dirijată la un nivel de maturitate, se cere întrevăzută pe viitor din perspectiva experiențelor de sine. Omul, supus propriei sale rațiuni, maturizat mai mult pe baza unei producții de stimuli puternici și a unor provocări neîncetate, își joacă rolul de pârghie pentru o dezvoltare personală durabilă. Sau, din contra, pentru o involuție a sinelui.

Liderul nu trebuie să fie un om aflat în contrast cu propriului sine, purtat de fluxul și refluxul unei lumi care vine și al unei lumi care pleacă. Acest lucru reflectă lipsa de apartenență la o conștiință solidă, la un eu sănătos, deci lipsa de conflicte interioare. Dacă omul nu știe pe ce traseu să o ia ca să poată face în siguranță și eficient trecerea spre o perspectivă mai bună, nu spre un teritoriu bântuit de duhul neființei, al deșertăciunii și al nonvalorii, atunci rezultatele acumulate prin dezvoltarea leadershipului, efectuate concomitent cu aplicarea reală a măsurilor pentru păstrarea identității, se vor schimba spre rău și se vor menține sub limita rentabilitate impusă de leadership.

O identitate care se amestecă cu o altă identitate este natura extinsă a unei gândiri care se învârte în jurului unului, depărtându-se de sine și apropiindu-se în același timp de el, este rodul experienței de a fi același om, dar sub altă înfățișare, sub alt comportament sau poziție privilegiată. Deschiderea sau închiderea sinelui într-o altă realitate, într-un sumbru univers paralel în care stăruie paradoxul, înlocuitor al inacceptabilului devenit parametru de tip referință, devine mai mult o problemă decât o soluție, o așteptare plină de incertitudini, o opțiune viabilă pentru schimbare. Dar nu și în beneficiu personal.

Leadership: Cum te poziționezi într-un context de tipul *"Dacă te vei adânci în tine, vei ajunge în nimicul tău ! "* , față de o viziune care merge mai departe de sentimentul unei extremități intelectuale acute?

Nelăsându-te dus de valul uitării de sine, analizând consecințele deosebit de importante ale elaborării unui acord nou cu tine însuți prin care să devii acționar majoritar al unei deveniri intelectuale înnoitoare, care creează și nu distruge sensul vieții și libertății responsabile, vei evita să fii prins sub puterea unei stări adverse. A gândurilor nestăpânite, încărcate negativ, țâșnite din strânsura conștiinței alterate de diverși factori limitativi.

A raționa și a trăi mereu în spiritul dialogului cu tine însuți, adică a căuta să depășești blocajele (între tine și oameni sau experiențe) urmărind implicațiile morale ale actelor tale, vei putea, într-o oarecare măsură, să asiguri creșterea valorilor morale pozitive. Care la rândul lor contribuie la împăcarea cu tine însuți, ajutându-te să trăiești cu conștiința împăcată a omului virtuos care știe să-și regleze corect "temperatura" minții în acele circumstanțe negative care nu servesc cel mai bine nevoilor sale spirituale.

Cineva spunea: *" Dacă te vei adânci în tine, vei ajunge în nimicul tău. "* Asta denotă o inflexibilitate și o stagnare a omului într-un punct critic. Supus unei rutine a gândirii care caută în permanență confruntarea cu o realitate supărătoare și nedorită, el este obligat să-și redefinească cu mai multă precizie și nuanțare relația cu el însuși.

Tu ai ajuns în stadiul în care simți că nu poți depăși pragul reconcilierii cu tine însuți? Ai curajul să te adâncești în tine, să urmărești implicațiile revoluționare și evolutive ale propriei tale naturi, să eviți acea cădere în golul ființei tale?

O viziune care merge mai departe de sentimentul unei extremități intelectuale acute este o imagine mentală cuprinsă între formarea unei stime de sine foarte ridicate și nevoia de a reprezenta, după bunul plac, o autoritate și un simț puternic de superioritate.

Convulsia unei supreme conștiințe desemnează acea putere ce izvorăște din noi înșine, generată de o gândire pozitivă care cunoaște exact limitele normalului unanim acceptat. Înseamnă o regrupare a "detașamentelor armate" în vederea unui atac decisiv asupra haosului apărut în noi înșine sau în exteriorul nostru.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/convulsia-unei-supreme-constiinte.html